

บทที่ 4

ผลการทดสอบและวิจารณ์

4.1 ผลการทดสอบเตาปฏิกรณ์

ผลการทดสอบเตาปฏิกรณ์จากเชื้อเพลิงทั้งหมด 3 ชนิด คือ กระดาษผสม ใบไม้ผสม และ ขยะผสมเหลือใช้พบว่าผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นสามารถแบ่งได้ 3 ชนิด คือ ครัวหรือก้าชร้อน น้ำมันดิน และ ถ่านchar' โดยที่ครัวที่เกิดขึ้นเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการเก็บข้อมูลและอภิปรายผล โดยที่ลักษณะครัวที่เกิดขึ้นแบ่งเป็น 3 ช่วง ดังนี้

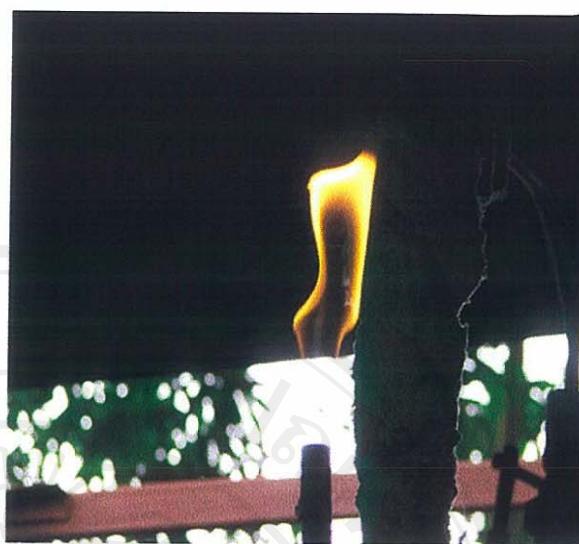
เมื่อเริ่มจากการอุ่นเตาปฏิกรณ์จนถึงอุณหภูมิที่กำหนดจนถึงสภาวะคงตัวใส่เชื้อเพลิงแข็งเข้าสู่เตา เชื้อเพลิงเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชั่นในช่วงแรกมีลักษณะเกิดเป็นฟิล์มครัวสีขาวบาง พร้อมทั้งไอน้ำอัตราการไหลดองก้าชในช่วงนี้ต่ำช่วงการกระบวนการไฟโรไลซ์ครัวที่เกิดขึ้นคงกลางมีนานมากขึ้นและมีฟิล์มบางกรายจายล่อนรอบจานวนไอน้ำมีมากขึ้นรวมทั้งอัตราการไหลดองก้าชสูงขึ้น ในช่วงนี้สามารถทดสอบจุดไฟครัวสามารถถูกใหม่ได้เองและต่อเนื่อง ลักษณะเปลวไฟมีสีเหลืองคล้ายกับการเผาไหม้ของก้าชมีเทนแสดงช่องปฏิกิริยาไฟโรไลติก และ ช่วงสุดท้ายครัวออกมามีปริมาณที่น้อยขาดเป็นช่วงๆ มีอัตราการไหลดำ แสดงให้เห็นว่าปริมาณการเกิดมีเทนมีน้อยลงสามารถจุดติดไฟได้บางครั้งลักษณะของเปลวไฟมีสีน้ำเงินปนสีเหลืองเพราะมีการเผาไหม้ก้าชในโทรศั้นรวมอยู่ด้วย น้ำมันดินมีลักษณะเป็นของเหลวสีเหลืองข้นคล้ายไข่สัมภั้ง สามารถเกิดขึ้นในตลอดกระบวนการจึงกระบวนการเกิดถ่านchar' และ ถ่านchar' มีลักษณะเป็นสีดำคล้ายถ่านเกิดในกระบวนการสุดท้ายของปฏิกิริยาผลทดสอบเชื้อเพลิงชนิดอื่นที่กำหนดภายใต้สภาพบخار เชื้อเพลิงทุกชนิดเกิดครัว น้ำมันดิน และ ถ่านchar' เช่นกัน การเปรียบเทียบเปลี่ยนเชื้อเพลิงพบว่า ขยะผสมเกิดก้าชและติดไฟนานที่สุด ในไม้เกิดน้ำมันดิน และ ถ่านchar'มากที่สุด ในไม้ช่วงอุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียส ไม่สามารถติดไฟได้เอง

ปัญหาที่พบในการทดสอบเตาน้ำมันเกิดการดินอุดตันในห่อ สิ่งนี้เป็นเกิดขึ้นทุกอุณหภูมิ ดังนั้น เมื่อมีการพัฒนาเตาปฏิกรณ์นี้ควรมีการออกแบบระบบระบายน้ำมันดิน หรือ ระบบจัดเพื่อไม่ให้เกิดการอุดตันตามห่อส่งก้าชร้อน และ ควรมีระบบกวนภายในเตาเพื่อทำให้เชื้อเพลิงได้รับความร้อนและเกิดการถูกเคลื่อนจากเตาได้ทั่วถึง สามารถทำให้เกิดปฏิกิริยาไฟโรไลซ์ได้รวดเร็วขึ้น สามารถแสดงได้ดังรูปที่ 4.1 ถึง 4.12

รูปที่ 4.1

ลักษณะของควันของการเกิดปฏิกิริยาไฟโรไอลชีส

รูปที่ 4.2

รูปลักษณะของการปลดปล่อยไฟของการเกิดปฏิกิริยาไฟโรไอลชีส

รูปที่ 4.3

ลักษณะของน้ำมันดิน

รูปที่ 4.4

ลักษณะของการถ่าน化

จิรศิริมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

รูปที่ 4.5

ตัวอย่างของเชือกเพลิงแข็งเกิดปฏิกิริยาไฟโรไอลีซีส

รูปที่ 4.6

ควันช่วงการก่อเกิดปฏิกิริยาไฟโรไอลีซีส

รูปที่ 4.7

ควันช่วงการเกิดปฏิกิริยาไฟโรไอลีซีส

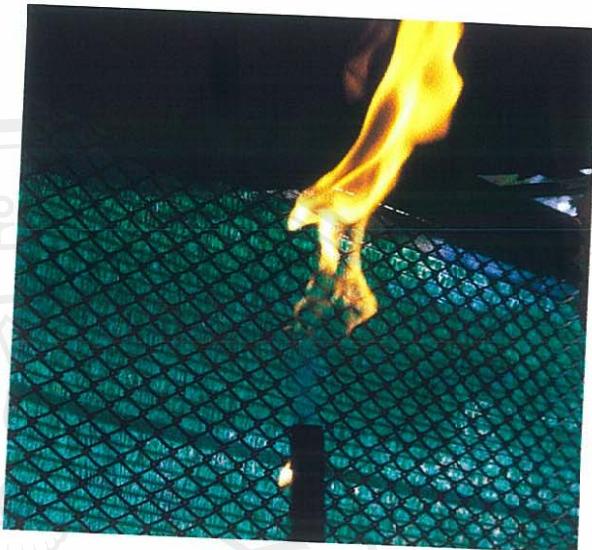
รูปที่ 4.8

ควันช่วงการเกิดอ่านชาร์

จัดทำโดย ภาควิชาจักรยานยนต์ใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

รูปที่ 4.9
การเกิดปฏิกิริยาไฟฟ้าไลซีสของขยะพสน

รูปที่ 4.10
การจุดติดไฟของการเกิดปฏิกิริยาไฟฟ้าไลซีสของขยะพสน

รูปที่ 4.11
การเกิดปฏิกิริยาไฟฟ้าไลซีสของใบไม้
พสนเหลือใช้ช่วงอุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียส

รูปที่ 4.12
การจุดติดไฟของการเกิดปฏิกิริยาไฟฟ้าไลซีสของใบไม้
พสนเหลือใช้ช่วงอุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียส

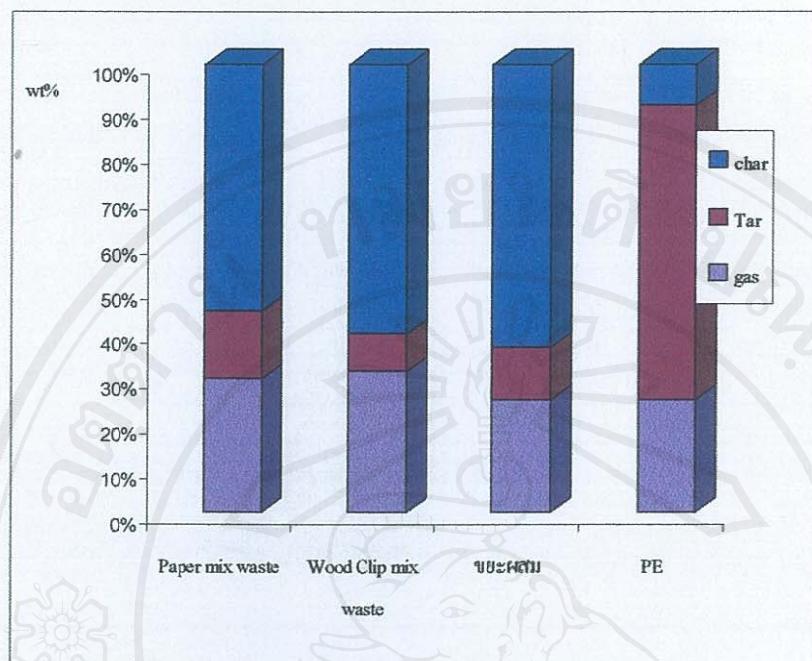
ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright by Chiang Mai University
All rights reserved

4.2 ผลของเชื้อเพลิง

จากตารางที่ 4.1 ถึง 4.2 แสดงถึงผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากปฏิกิริยาไฟฟ้า ไลซีสจากเชื้อเพลิงแข็งแต่ละชนิดที่อุณหภูมิ 500 เซลเซียส ซึ่งมีส่วนประกอบของ คาร์บอน(C) ไฮโดรเจน(H) ออกซิเจน(O) ไนโตรเจน(N) และ ความชื้น(H_2O) กระดายผสมเหลือใช้ ณ สถานะอุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส พนวจตามีอัตราการเผาไหม้ 5.63 kg/hr จึงเกิดปฏิกิริยาไฟฟ้า ไลซีสในระยะเวลาที่ 160 นาที อัตราการเกิดไฟฟ้า ไลซีสจํานวนไฟที่ $3.09 \text{ kg.m}^2.\text{h}^{-1}$ ปริมาณก๊าซ $4.29 \text{ Nm}^3.\text{kg}^{-1}$ ปริมาณถ่านชาร์ 0.55 kg.kg^{-1} ปริมาณการเกิดน้ำมันดิน 0.1 kg.kg^{-1} องค์ประกอบของก๊าซมี CO , CO_2 , CH_4 , O_2 , H_2 และ N_2 ปริมาณ 10.72 , 43.53 , 0.99 , 0.19 , 0.26 และ 23.65 โดยปริมาตร มีค่า HHV ของก๊าซ 0.886 MJ/kg พลังงานที่ได้จากน้ำมันดิน 0.131 MJ/kg และ ถ่านชาร์ 4.359 MJ/kg รวมพลังงานส่งออกที่ได้ 6.06 MJ/kg ดังนั้นมีค่าประสิทธิภาพของเชื้อเพลิงเท่ากับ 67 เปอร์เซ็นต์ และ ด้านເອົກເຊອຣີພนว່າມีค่า 45 ເປືອຮັດຕິ

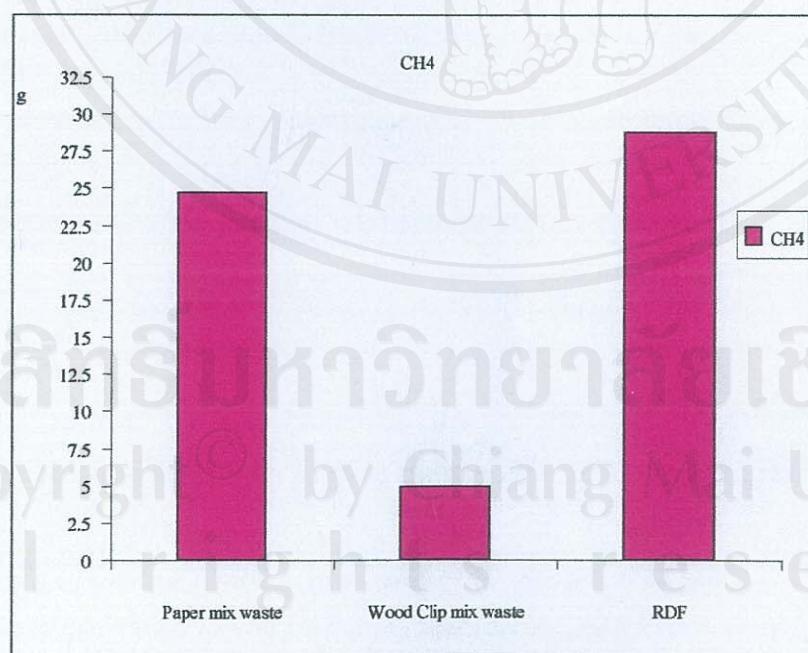
ผลการทดสอบพบว่าเนื่องจากองค์ประกอบของเชื้อเพลิงแต่ละชนิดไม่เหมือนกัน เช่น ค่าความชื้น องค์ประกอบของชาตุในเชื้อเพลิง เช่น คาร์บอน(C) ไฮโดรเจน(H) และ ออกซิเจน(O) เป็นต้น ทำให้อัตราการเผาไหม้ของเชื้อเพลิง การเกิดปฏิกิริยาไฟฟ้า ไลซีส ปริมาณก๊าซ น้ำมันดิน และ ถ่านชาร์ แต่ของเชื้อเพลิงแต่ละชนิดไม่เท่ากันดังนั้นการถ่ายตัวอันดับแรกเกิดจากอัตราส่วนโดยมวลระหว่าง C ต่อ H มีค่า 6.72 ของการถ่ายของเชื้อเพลิงแข็ง และ C ต่อ O มีค่า 0.79 การถ่ายตัวอันดับสองคือการถ่ายตัว C ไปเป็น CH_4 , CO , CO_2 , H_2 และ N_2 สิ่งที่เหลือจากการถ่าย คือ ถ่านชาร์ โดยมีเป็นชาตุcarbonที่เป็นองค์ประกอบหลัก

จากรูป 4.13 ถึง 4.16 การเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์และ องค์ประกอบของก๊าซที่เกิดขึ้นจากกระบวนการนี้พบว่าใบไม้ผสมเหลือใช้มีก๊าซเกิดขึ้นมากที่สุด กระดายผสมเหลือใช้เกิดน้ำมันดินมากที่สุด และ ขยะผสมเกิดถ่านชาร์มากที่สุด และ ด้านองค์ประกอบของก๊าซที่เกิดขึ้นเชื้อเพลิง ขยะผสม มีปริมาณมีก๊าซ CH_4 มากที่สุด กระดายผสมเหลือใช้เกิดก๊าซคาร์บอนออกไซด์มากที่สุด และ ใบไม้ผสมเหลือใช้เกิดก๊าซอื่นๆมากที่สุด

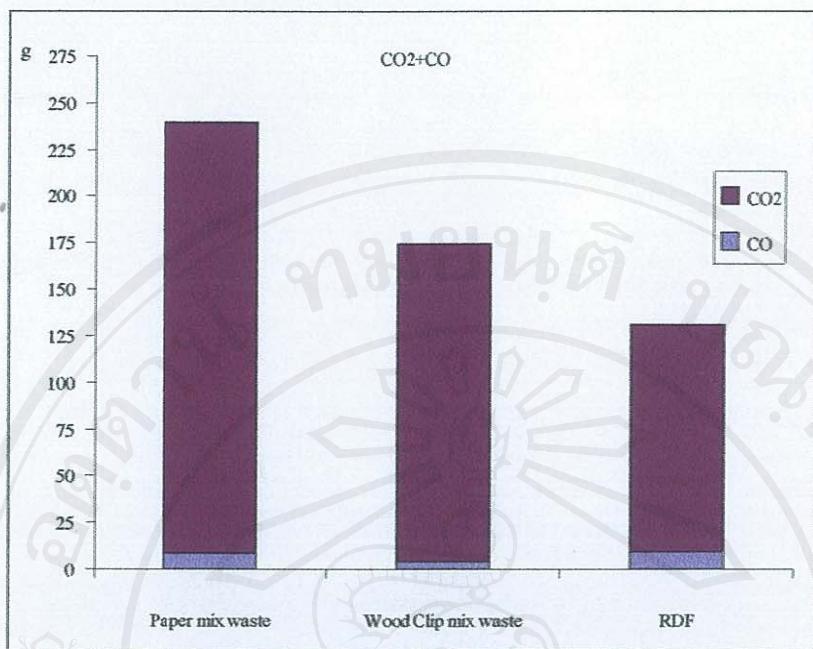
รูปที่ 4.13 อัตราส่วนของเชื้อเพลิงจากปฏิกิริยาไฟโรไอลซีส

ที่ 500 องศาเซลเซียส

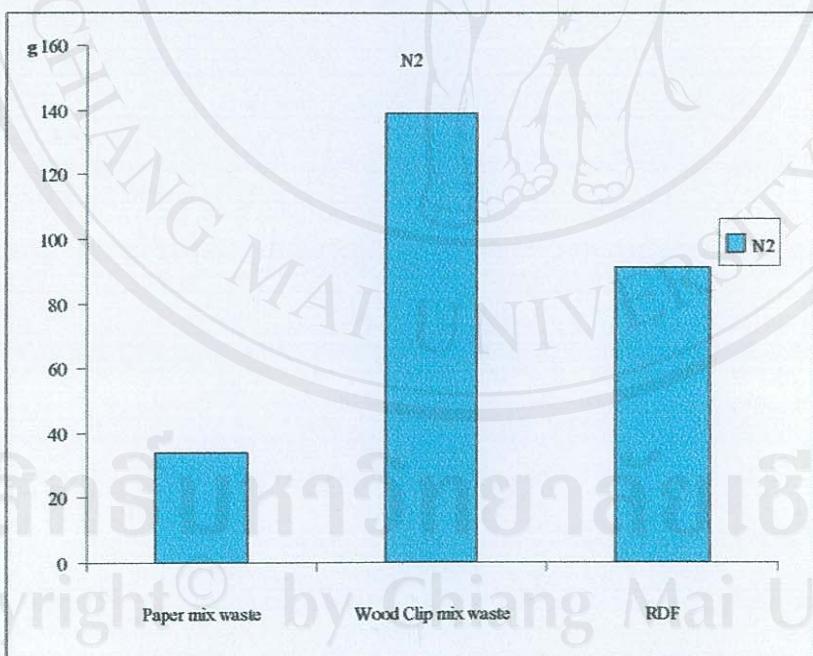

รูปที่ 4.14 ผลรวมการเกิดไฮโดรคาร์บอนจากเชื้อเพลิงแต่ละชนิด

ที่ 500 องศาเซลเซียส

รูปที่ 4.15 ผลรวมการเกิดก๊าซ $\text{CO} + \text{CO}_2$ ของเชื้อเพลิงแต่ละชนิด
ที่ 500 องศาเซลเซียส

รูปที่ 4.16 ผลรวมการเกิดก๊าซ N_2 ของเชื้อเพลิงแต่ละชนิด
ที่ 500 องศาเซลเซียส

4.3 ผลด้านอุณหภูมิ

4.3.1 ผลเตาปฏิกรณ์ไฟฟ้าไฮซีสเทียนกับอุณหภูมิ

รูปที่ 4.17 ถึง 4.20 เป็นกราฟแสดงลักษณะกระจายตัวของอุณหภูมิไฟฟ้าไฮซีสผ่านเชื้อเพลิงแต่ละชนิด ทำการทดสอบที่อุณหภูมิ 400 500 600 และ 700 องศาเซลเซียสต่ำร่องคายผสม เหลือใช้ พบร่วมเวลาในการเผาไหม้ภายในเตาปฏิกรณ์มีระยะเวลา 160 นาที จาก 1 กิโลกรัมของเชื้อเพลิง จึงเริ่มเข้าสู่สภาวะสมำเสมอ

ณ อุณหภูมิ 400 องศา

- ที่ตำแหน่ง 20 เซนติเมตรจากตัวเกรงช่วง 10 นาทีพบว่าอุณหภูมิ 200 องศาเซลเซียส เริ่มมีแนวโน้มสูงอย่างรวดเร็วจนถึงอุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียส ที่เวลา 100 นาที เริ่มลดลงเล็กน้อยและเข้าสู่สภาวะคงที่ ที่อุณหภูมิ 387 องศาเซลเซียส
- ตำแหน่ง 45 เซนติเมตรจากตัวเกรงเริ่มจากของเชื้อเพลิง 60 องศาเซลเซียส พบร่วมกับขั้นของอุณหภูมิอย่างสมำเสมอจนถึงเวลา 130 นาที อุณหภูมิเริ่มเข้าใกล้อุณหภูมิตาม
- อุณหภูมิผนังมีค่าอุณหภูมิ 118 องศาเซลเซียส เมื่อเริ่มใส่เชื้อเพลิงเข้าสู่เตาช่วงการเกิดปฏิกิริยาอุณหภูมิผนังเริ่มมีค่าสูงขึ้นจนอุณหภูมิ 135 องศาเซลเซียสภายในเตาระหว่างเข้าสู่สภาวะสมำเสมอ
- อุณหภูมิของควันมีค่าอุณหภูมิอยู่ระหว่าง 50 ถึง 70 องศาเซลเซียส

ณ อุณหภูมิ 500 องศา

- ที่ตำแหน่ง 20 เซนติเมตรจากตัวเกรงพบว่ามีอุณหภูมิ 300 องศาเซลเซียส มีแนวโน้มสูงอย่างรวดเร็วจนถึงอุณหภูมิ 497 องศาเซลเซียส ที่เวลา 100 นาที อุณหภูมิเริ่มคงที่
- ตำแหน่ง 45 เซนติเมตรจากตัวเกรงเริ่มจากของเชื้อเพลิง 60 องศาเซลเซียสพบร่วมกับขั้นของอุณหภูมิอย่างสมำเสมอจนถึงเวลา 130 นาที อุณหภูมิเริ่มเข้าใกล้อุณหภูมิตาม
- อุณหภูมิผนังมีค่าอุณหภูมิ 120 องศาเซลเซียส เมื่อเริ่มใส่เชื้อเพลิงเข้าสู่เตาระหว่างเกิดปฏิกิริยาอุณหภูมิผนังเริ่มมีค่าสูงขึ้นจนอุณหภูมิ 137 องศาเซลเซียส ภายในเตาระหว่างเข้าสู่สภาวะสมำเสมอ
- อุณหภูมิของควันมีค่าอุณหภูมิอยู่ระหว่าง 60 ถึง 80 องศาเซลเซียส

Copyright © by Chiang Mai University All rights reserved

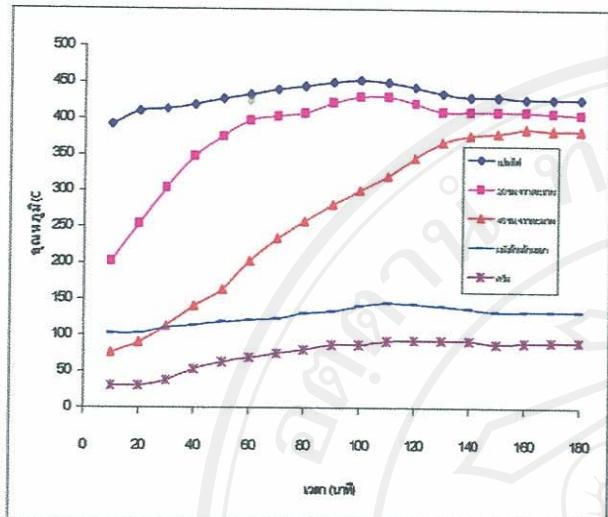
ณ อุณหภูมิ 600 องศา

- ที่ตำแหน่ง 20 เชนติเมตรจากตะแกรงพบว่ามีอุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียส มีแนวโน้มสูงอย่างรวดเร็วจนถึงอุณหภูมิ 607 องศาเซลเซียส ที่เวลา 80 นาที อุณหภูมิเริ่มคงที่
- ตำแหน่ง 45 เชนติเมตรที่ 10 นาทีจากตะแกรงเริ่มจากของเสื้อเพลิง 275 องศาเซลเซียส พบการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิอย่างรวดเร็วเรื่อยๆ ที่เวลา 100 นาที อุณหภูมิเริ่มเข้าใกล้อุณหภูมิติดา
- อุณหภูมิพังมีค่าอุณหภูมิ 195 องศาเซลเซียส
- อุณหภูมิของควันมีค่าอุณหภูมิอยู่ระหว่าง 95 ถึง 187 องศาเซลเซียส

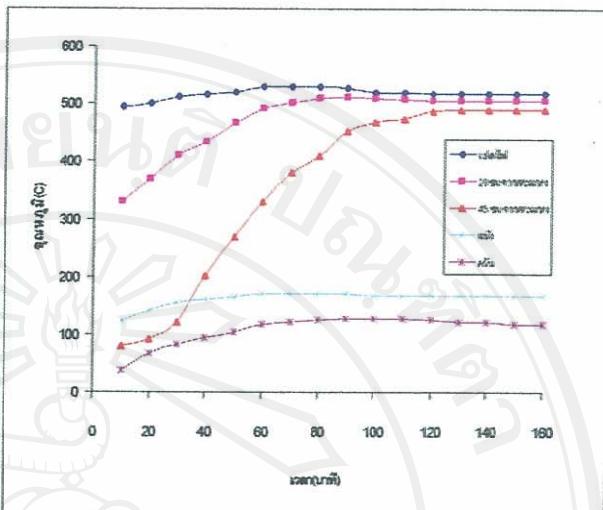
ณ อุณหภูมิ 700 องศา

- ที่ตำแหน่ง 20 เชนติเมตรจากตะแกรง พบว่ามีอุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียส มีแนวโน้มสูงอย่างรวดเร็วจนถึงอุณหภูมิ 707 องศาเซลเซียส ที่เวลา 60 นาที อุณหภูมิเริ่มคงที่
- ตำแหน่ง 45 เชนติเมตรจากตะแกรงเริ่มจากของเสื้อเพลิง 320 องศาเซลเซียส พบการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิอย่างสม่ำเสมอจนถึงเวลา 80 นาที อุณหภูมิเริ่มเข้าใกล้อุณหภูมิติดา
- อุณหภูมิพังมีค่าอุณหภูมิ 197 องศาเซลเซียส
- อุณหภูมิของควันมีค่าอุณหภูมิอยู่ระหว่าง 110 ถึง 180 องศาเซลเซียส

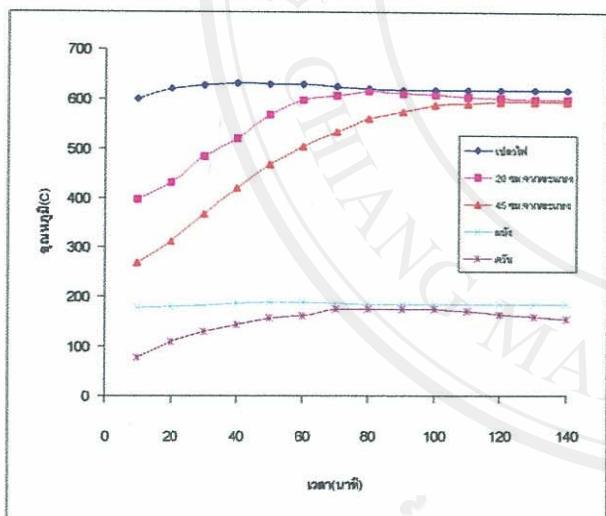
จัดทำโดย ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved

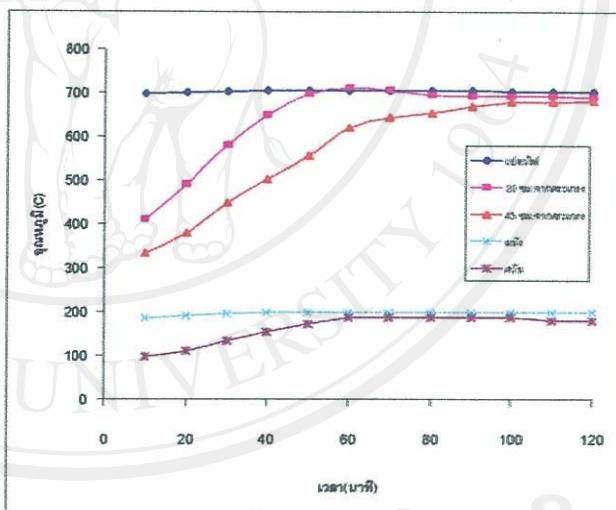
รูปที่ 4.17 กราฟรุ่งอุณหภูมิการไฝโรไลซีส์
กระดาษเหลือใช้ผสมที่อุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียส

รูปที่ 4.18 กราฟรุ่งอุณหภูมิการไฝโรไลซีส์
กระดาษเหลือใช้ผสมที่อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส

รูปที่ 4.19 กราฟรุ่งอุณหภูมิการไฝโรไลซีส์
กระดาษเหลือใช้ผสมที่อุณหภูมิ 600 องศาเซลเซียส

รูปที่ 4.20 กราฟรุ่งอุณหภูมิการไฝโรไลซีส์
กระดาษเหลือใช้ผสมที่อุณหภูมิ 700 องศาเซลเซียส

รูปที่ 4.2 ถึง 4.24 เป็นกราฟแสดงลักษณะโครงสร้างอุณหภูมิไฟโรไลซ์สใบไม้เหลือใช้ พบว่า เวลาในการเผาไหม้ภายในเตาปฏิกรณ์มีระยะเวลา 80 ถึง 150 นาที จาก 1 กิโลกรัมของเชื้อเพลิง จึงเริ่มเข้าสู่สภาวะสมำเสมอ

ณ อุณหภูมิ 400 องศา

- ที่ตำแหน่ง 20 เซนติเมตรจากตะแกรง พบว่าอุณหภูมิ 200 องศาเซลเซียส มีแนวโน้มสูง อย่างรวดเร็วจนถึงอุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียส ที่เวลา 120 นาที เริ่มเข้าสู่สภาวะคงที่
- ตำแหน่ง 45 เซนติเมตรจากตะแกรง เริ่มจากของเชื้อเพลิง 50 องศาเซลเซียส พบรการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิอย่างสมำเสมอจนถึงเวลา 160 นาที อุณหภูมิเริ่มเข้าใกล้อุณหภูมิติด
- อุณหภูมิผนังมีค่าอุณหภูมิ 145 องศาเซลเซียส
- อุณหภูมิของควันมีค่าอุณหภูมิอยู่ระหว่าง 45 ถึง 57 องศาเซลเซียส

ณ อุณหภูมิ 500 องศา

- ที่ตำแหน่ง 20 เซนติเมตรจากพบร่วมมีอุณหภูมิ 310 องศาเซลเซียส มีแนวโน้มสูงอย่างรวดเร็วจนถึงอุณหภูมิ 495 องศาเซลเซียส ที่เวลา 80 นาที อุณหภูมิเริ่มคงที่
- ตำแหน่ง 45 เซนติเมตรจากตะแกรงเริ่มจากของเชื้อเพลิง 75 องศาเซลเซียส พบรการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิอย่างสมำเสมอจนถึงเวลา 120 นาที อุณหภูมิเริ่มเข้าใกล้อุณหภูมิติด
- อุณหภูมิผนังมีค่าอุณหภูมิ 145 องศาเซลเซียส
- อุณหภูมิของควันมีค่าอุณหภูมิอยู่ระหว่าง 50 ถึง 100 องศาเซลเซียส

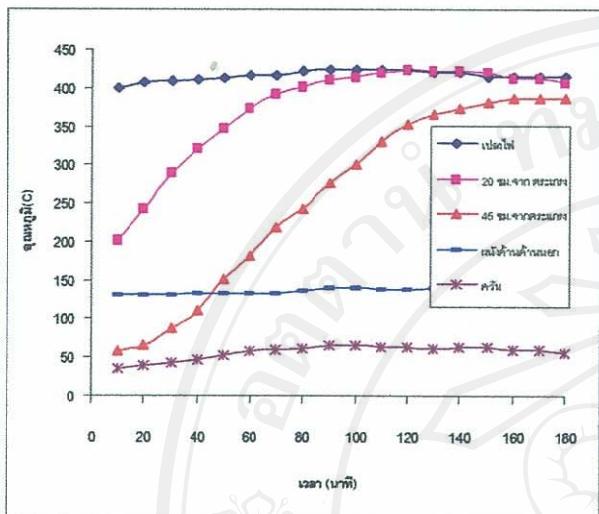
ณ อุณหภูมิ 600 องศา

- ที่ตำแหน่ง 20 เซนติเมตรจากตะแกรงพบว่ามีอุณหภูมิ 397 องศาเซลเซียส มีแนวโน้มสูง อย่างรวดเร็วจนถึงอุณหภูมิ 600 องศาเซลเซียส ที่เวลา 80 นาที อุณหภูมิเริ่มคงที่
- ตำแหน่ง 45 เซนติเมตรจากตะแกรงเริ่มจากของเชื้อเพลิง 245 องศาเซลเซียส พบรการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิอย่างเร็วเร็วจนถึงเวลา 110 นาที อุณหภูมิเริ่มเข้าใกล้อุณหภูมิติด
- อุณหภูมิผนังมีค่าอุณหภูมิ 187 องศาเซลเซียส
- อุณหภูมิของควันมีค่าอุณหภูมิอยู่ระหว่าง 97 ถึง 150 องศาเซลเซียส

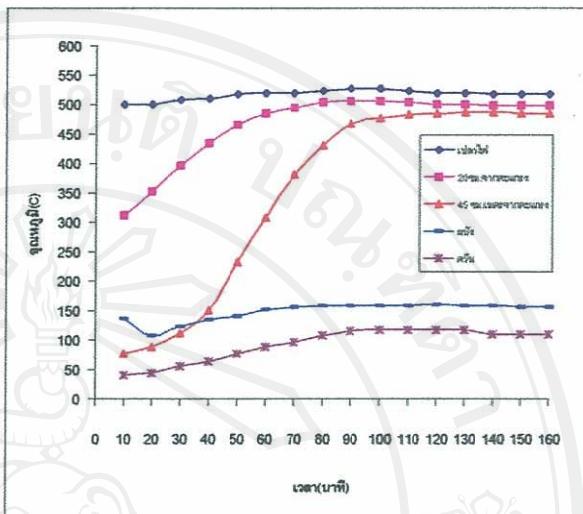
อุณหภูมิ 700 องศา

- ที่ตำแหน่ง 20 เซนติเมตรจากตะแกรง พบว่ามีอุณหภูมิ 407 องศาเซลเซียส มีแนวโน้มสูงอย่างรวดเร็วจนถึงอุณหภูมิ 705 องศาเซลเซียส ที่เวลา 55 นาที อุณหภูมิเริ่มคงที่
- ตำแหน่ง 45 เซนติเมตรจากตะแกรง เริ่มจากของเชื้อเพลิง 335 องศาเซลเซียส พบรการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิอย่างสมำเสมอจนถึงเวลา 100 นาที อุณหภูมิเริ่มเข้าใกล้อุณหภูมิติด
- อุณหภูมิผนังมีค่าอุณหภูมิ 195 องศาเซลเซียส

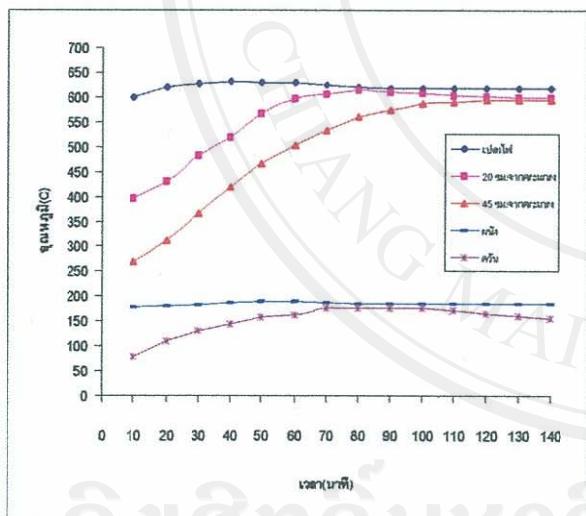
— อุณหภูมิของควันมีค่าอุณหภูมิอยู่ระหว่าง 107 ถึง 187 องศาเซลเซียส

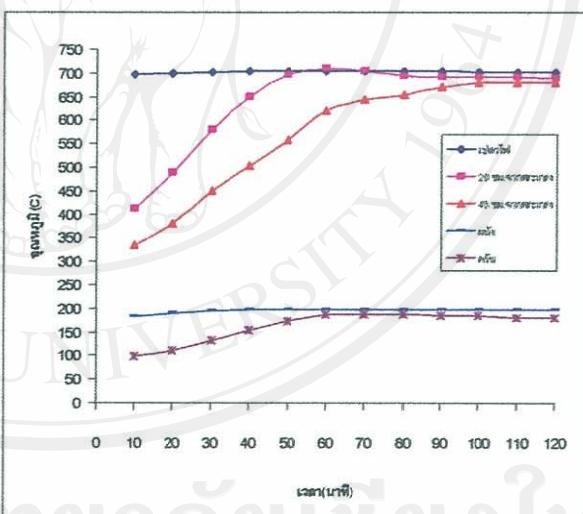
รูปที่ 4.21 กราฟรูปร่างอุณหภูมิการไห้ไว้โลชีส
ใบไม้พสนที่อุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียส

รูปที่ 4.22 กราฟรูปร่างอุณหภูมิการไห้ไว้โลชีส
ใบไม้พสนที่อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส

รูปที่ 4.23 กราฟรูปร่างอุณหภูมิการไห้ไว้โลชีส
ใบไม้พสนที่อุณหภูมิ 600 องศาเซลเซียส

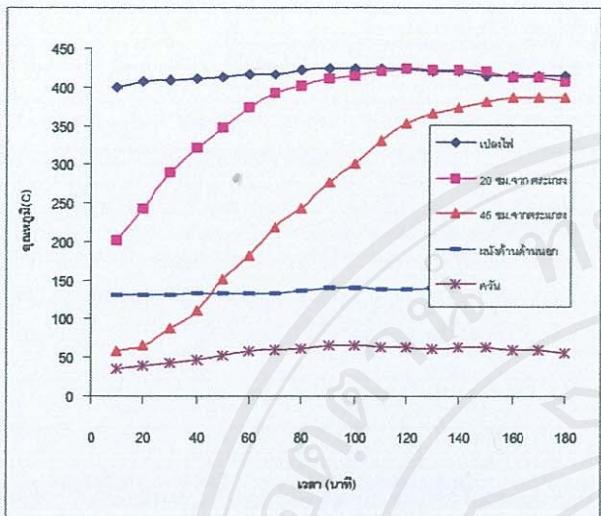

รูปที่ 4.24 กราฟรูปร่างอุณหภูมิการไห้ไว้โลชีส
ใบไม้พสนที่อุณหภูมิ 700 องศาเซลเซียส

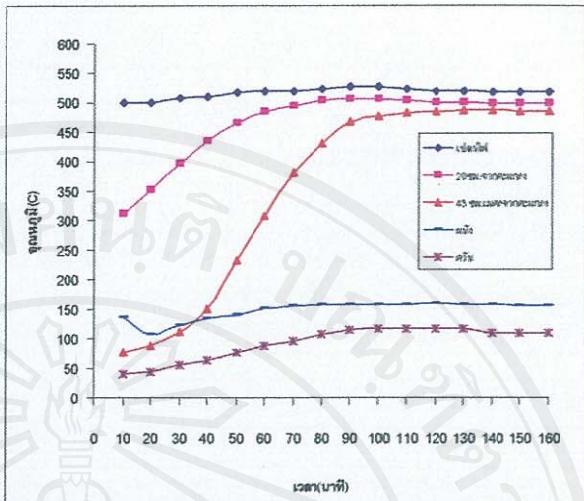
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

รูปที่ 4.25 ถึง 4.28 เป็นกราฟแสดงลักษณะโครงสร้างอุณหภูมิไฟโรไลซีส ขณะสมพบว่าเวลาในการเผาไหม้ภายในเตาปฏิกรณ์มีระยะเวลา นาที จาก 1 กิโลกรัมของเชื้อเพลิง จึงเริ่มเข้าสู่สภาวะสมำเสมอ

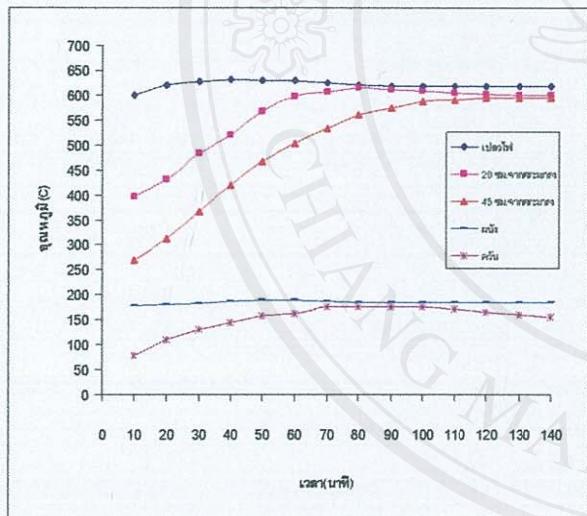
- ที่ต่ำแห่ง 20 เช่นติเมตรจากตะแกรงพบว่าอุณหภูมิ 200 องศาเซลเซียส เริ่มมีแนวโน้มสูงอย่างรวดเร็วจนถึงอุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียส ที่เวลา 120 นาที เริ่มเข้าสู่สภาวะคงที่
- ต่ำแห่ง 45 เช่นติเมตรจากตะแกรงเริ่มจากของเชื้อเพลิง 50 องศาเซลเซียสพับการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิอย่างสมำเสมอจนถึงเวลา 160 นาที อุณหภูมิเริ่มเข้าใกล้อุณหภูมิตea ณ อุณหภูมิ 500 องศา
- ที่ต่ำแห่ง 20 เช่นติเมตรจากตะแกรงช่วง พบร่วมกับอุณหภูมิ 310 องศาเซลเซียส มีแนวโน้มสูงอย่างรวดเร็วจนถึงอุณหภูมิ 495 องศาเซลเซียส ที่เวลา 80 นาทีอุณหภูมิเริ่มคงที่
- ต่ำแห่ง 45 เช่นติเมตรจากตะแกรงเริ่มจากของเชื้อเพลิง 75 องศาเซลเซียสพับการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิอย่างสมำเสมอจนถึงเวลา 120 นาที อุณหภูมิเริ่มเข้าใกล้อุณหภูมิตea ณ อุณหภูมิพังมีค่าอุณหภูมิ 145 องศาเซลเซียส
- อุณหภูมิของควันมีค่าอุณหภูมิอยู่ระหว่าง 45 ถึง 57 องศาเซลเซียส
ณ อุณหภูมิ 500 องศา
- ที่ต่ำแห่ง 20 เช่นติเมตรจากตะแกรงช่วง พบร่วมกับอุณหภูมิ 397 องศาเซลเซียส มีแนวโน้มสูงอย่างรวดเร็วจนถึงอุณหภูมิ 600 องศาเซลเซียส ที่เวลา 80 นาทีอุณหภูมิเริ่มคงที่
- ต่ำแห่ง 45 เช่นติเมตรจากตะแกรงเริ่มจากของเชื้อเพลิง 245 องศาเซลเซียสพับการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิอย่างเร็วเร็วจนถึงเวลา 110 นาที อุณหภูมิเริ่มเข้าใกล้อุณหภูมิตea ณ อุณหภูมิพังมีค่าอุณหภูมิ 187 องศาเซลเซียส
- อุณหภูมิของควันมีค่าอุณหภูมิอยู่ระหว่าง 97 ถึง 150 องศาเซลเซียส
ณ อุณหภูมิ 700 องศา
- ที่ต่ำแห่ง 20 เช่นติเมตรจากตะแกรงพบว่ามีอุณหภูมิ 407 องศาเซลเซียส มีแนวโน้มสูงอย่างรวดเร็วจนถึงอุณหภูมิ 705 องศาเซลเซียส ที่เวลา 55 นาที นาทีอุณหภูมิเริ่มคงที่
- ต่ำแห่ง 45 เช่นติเมตรจากตะแกรงเริ่มจากของเชื้อเพลิง 335 องศาเซลเซียสพับการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิอย่างสมำเสมอจนถึงเวลา 100 นาที อุณหภูมิเริ่มเข้าใกล้อุณหภูมิตea ณ อุณหภูมิพังมีค่าอุณหภูมิ 195 องศาเซลเซียส
- อุณหภูมิของควันมีค่าอุณหภูมิอยู่ระหว่าง 107 ถึง 187 องศาเซลเซียส

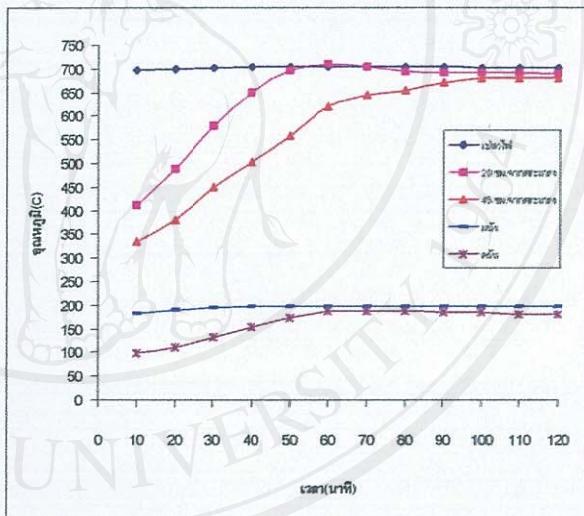
รูปที่ 4.25 กราฟรูปร่างอุณหภูมิการไไฟโรโลไซส์
ขณะผ่าน ที่อุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียส

รูปที่ 4.26 กราฟรูปร่างอุณหภูมิการไไฟโรโลไซส์
ขณะผ่าน ที่อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส

รูปที่ 4.27 กราฟรูปร่างอุณหภูมิการไไฟโรโลไซส์
ขณะผ่าน ที่อุณหภูมิ 600องศาเซลเซียส

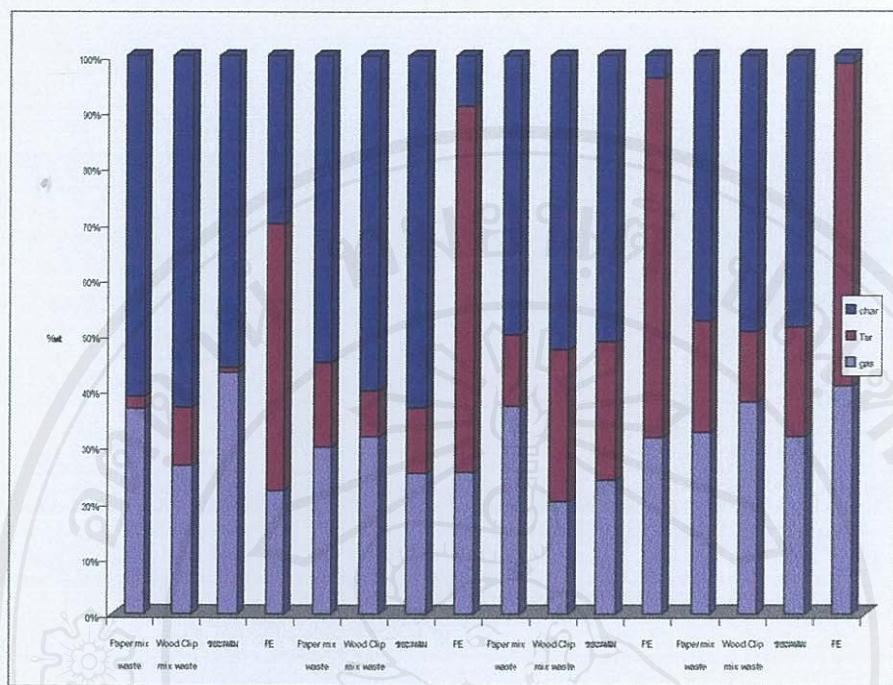
รูปที่ 4.28 กราฟรูปร่างอุณหภูมิการไไฟโรโลไซส์
ขณะผ่าน ที่อุณหภูมิ 700 องศาเซลเซียส

**Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved**

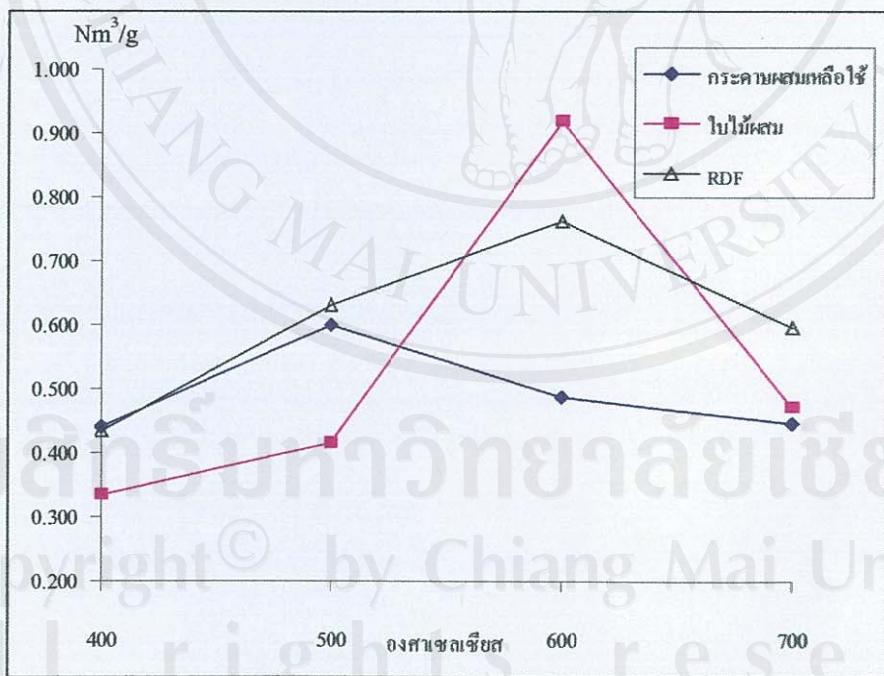
ผลจากการวัดอุณหภูมิที่ต่ำเท่านั้ง 20 เซนติเมตร และ ต่ำเท่านั้ง 45 เซนติเมตรห่างจากตะแกรง เป็นชั้นของเชือเพลิง ให้รับความร้อนจากแหล่งไฟความร้อนด้านล่าง และ รอบเตา ทำให้ชั้นนี้เกิดปฏิกิริยาออกซิ-เดชั่นเป็นลำดับแรก ได้รับพลังงานอย่างต่อเนื่องทำให้เกิดการแตกเปลี่ยนอย่างรวดเร็วทำให้อุณหภูมิสูงขึ้น ทำให้ที่ต่ำเท่านั้ง 45 เซนติเมตร เริ่มร้อนขึ้นเชือเพลิงชั้นนี้ ให้รับพลังงานความร้อนจากเชือชั้นแรก จึงทำให้เกิดปฏิกิริยาซักกว่า เมื่อชั้นแรกมีอุณหภูมิสูงขึ้นทำให้ต่ำเท่านี้ มีอุณหภูมิขึ้นค่วยเซ่นกันทั้งสองต่ำเท่านั้น แล้วคงถึงอุณหภูมิภายในเตาที่เกิดจากปฏิกิริยาออกซิเดชั่นของเชือเพลิง

ผลจากการวัดอุณหภูมิพัง และ อุณหภูมิควัน สามารถแสดงการกระจายของอุณหภูมิจากเตาสู่สิ่งแวดล้อม อุณหภูมิดังกล่าววนเป็นการสูญเสียพลังงานความร้อนเนื่องจาก การแผรังสีความร้อน และ การสูญเสียพลังงานไปกับก้าชเนื่องจากการเผาไหม้ไม่สมบูรณ์ และ ความชื้นภายในก้าช เป็นต้น ซึ่งในส่วนนี้จะกล่าวถึงในหัวข้อต่อไป

การวิเคราะห์การกระจายตัวของอุณหภูมิที่ต่ำเท่านั้ง 20 และ 45 เซนติเมตร สามารถแสดงให้ทราบได้ 2 ลักษณะคือ การนำความร้อน และ การเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชั่น โดยที่การนำความร้อนของเชือเพลิงสามารถพิจารณาจากการกระจายของอุณหภูมิตัวเข้าสู่ชั้นเชือเพลิงแต่ละชั้นจะเห็นได้ว่า เชือเพลิงแต่ละชนิดมีการกระจายตัวไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับความหนาแน่นและความชื้นของเชือเพลิง ทำให้ระยะเวลาการเผาไหม้ไม่เท่ากัน และ การเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชั่นสามารถพิจารณาจากอุณหภูมิของเชือเพลิงมีค่าสูงขึ้นพบผลิตภัณฑ์เกิดขึ้น เช่น ก้าช น้ำมันดิน และ อุณหภูมิของผนังเตา มีค่าสูงขึ้น

รูป 4.29 อัตราส่วนของเชื้อเพลิงจากการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิไฟ ໄว ไลซีส

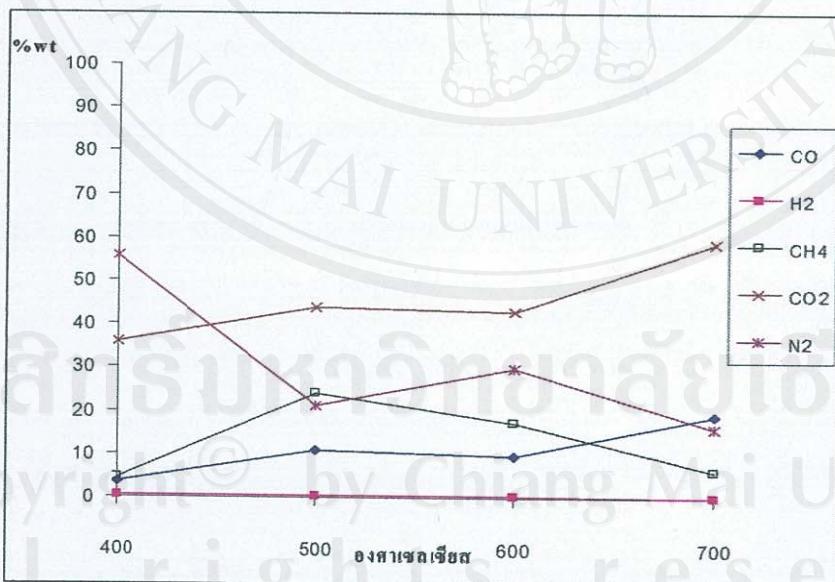
รูป 4.30 ปริมาณกําชากการ ໄว ไลซีส เชื้อเพลิงแข็ง

จากราฟแสดงให้เห็นว่าปริมาณการเกิดก๊าซและน้ำมันดินของเชื้อเพลิงแต่ละชนิดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และ ถ่านชาร์มีแนวโน้มลดลง เมื่อมีการเพิ่มอุณหภูมิขึ้น โดยที่กระดาษผสมเหลือใช้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมีปริมาณการเกิดก๊าซมากที่สุด 600 องศาเซลเซียส ใบไม้ผสมเหลือใช้มีปริมาณการเกิดก๊าซมากที่สุดที่อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส และมีแนวโน้มลดลง และ ขยะผสมพบว่า ปริมาณการเกิดก๊าซมีค่า้อยในช่วงเริ่มต้นแต่มีแนวโน้มมากขึ้นจนถึงอุณหภูมิ 600 องศาเซลเซียส จึงมีแนวโน้มลดลง

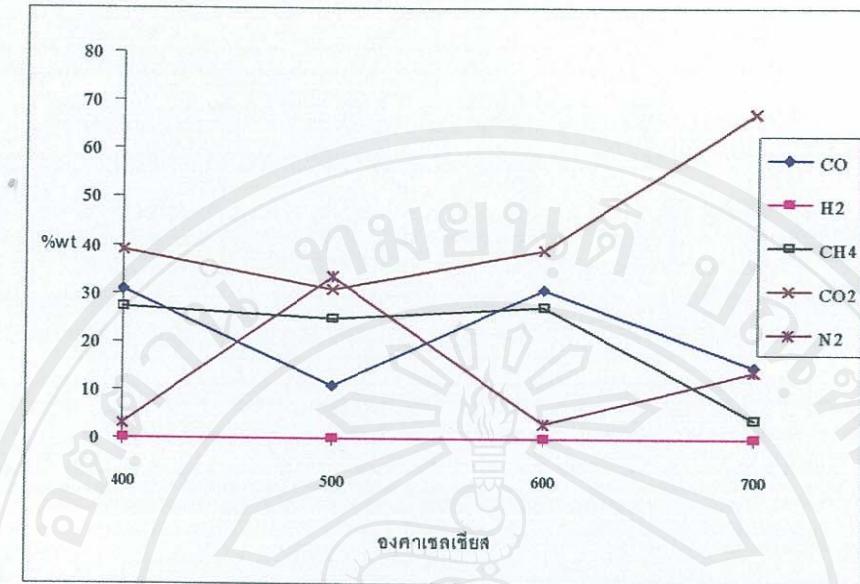
จากการกราฟเปรียบเทียบปริมาณการเกิดก๊าซพบว่าที่อุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียส พบร้า ขยะผสม มีปริมาณการเกิดก๊าซมากที่สุด ที่อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส พบร้า ขยะผสม มีปริมาณการเกิดก๊าซมากที่สุด ที่อุณหภูมิ 600 องศาเซลเซียส พบร้า ใบไม้ผสมเหลือใช้มีปริมาณการเกิด ก๊าซมากที่สุด และ ที่อุณหภูมิ 700 องศาเซลเซียส พบร้า ขยะผสม มีปริมาณการเกิดก๊าซมากที่สุด

4.3.3 ผลขององค์ประกอบก๊าซเที่ยบกับอุณหภูมิ

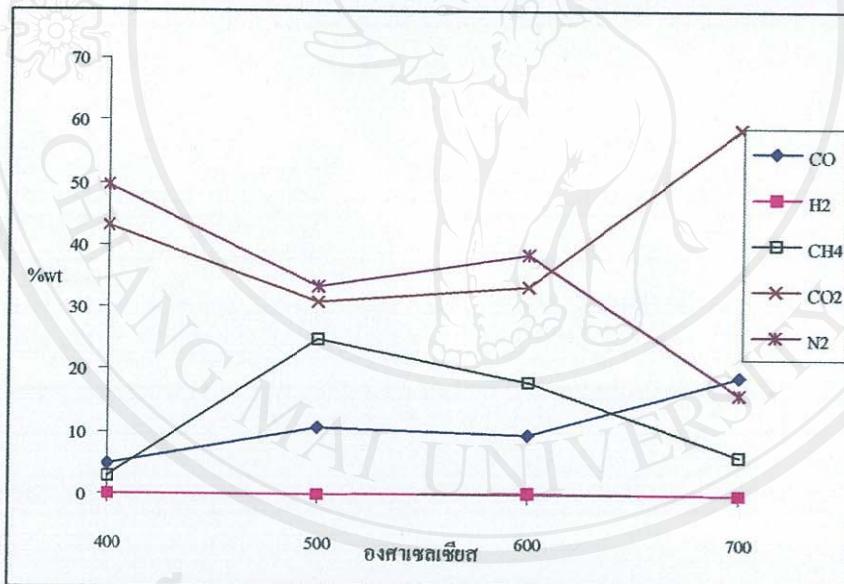
ตัวอย่างของก๊าซที่ได้ทำการทดสอบจากเตาปฏิกรณ์ โดยใช้เครื่องวิเคราะห์องค์ประกอบของก๊าซ โดยใช้ TCD gas chromatograph สามารถแสดงองค์ประกอบได้ 6 ชนิด คือ H_2 , CO , CO_2 , CH_4 , O_2 และ N_2 สามารถแสดงได้ดังนี้

รูป 4.31 องค์ประกอบของก๊าซของการไฟโรไลซ์สกระดาษผสมเหลือใช้

รูป 4.32 องค์ประกอบของกําชของการไฟโรไอลซีสใบไม้พสุนหลือใช้

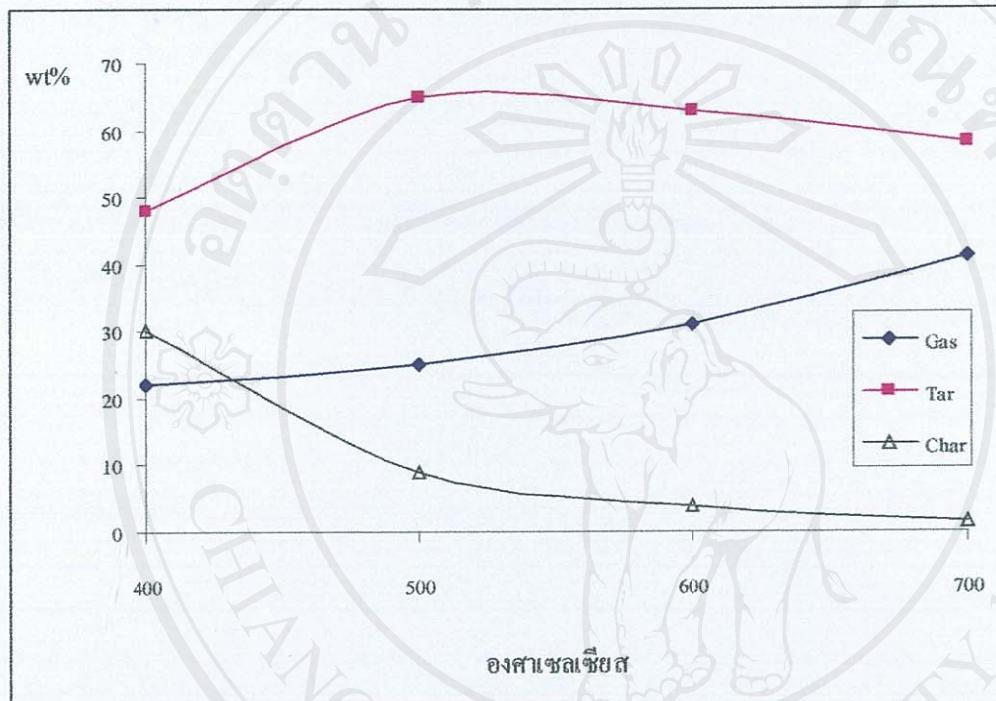

รูป 4.33 องค์ประกอบของกําชของการไฟโรไอลซีส ขยะพสุน

โดยที่รูปที่ 4.31 แสดงถึงองค์ประกอบของกําชของการไฟโรไอลซีสกระบวนการผลิต
เหลือใช้แต่ละอุณหภูมิ พบว่า CH_4 มีแนวโน้มมากขึ้นและมีค่ามากที่สุดที่อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส CO_2 มีค่ามากที่สุดมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น และ CO มีค่าน้อยที่เริ่มนี้แนวโน้มมากขึ้น

โดยที่รูปที่ 4.32 แสดงถึงองค์ประกอบของกําชของการไฟโรไอลซีสใบไม้พสุนเหลือใช้แต่ละอุณหภูมิ พบว่า CH_4 มีแนวโน้มมากขึ้นและมีค่ามากที่สุดที่อุณหภูมิ 600 องศาเซลเซียส CO_2 มีค่ามากที่สุดมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น และ CO มีค่าน้อยที่เริ่มนี้แนวโน้มคงที่

ถลวยตัวของเชื้อเพลิงเบื้องเริ่มจาก 65 เบอร์เซ็นต์ มีแนวโน้มลดลงจนถึงอุณหภูมิ 470 องศา เชลเซียต เริ่มคงที่ ตารางที่ 4.6 แสดงปริมาณของผลิตภัณฑ์จากพลาสติกเหลือใช้จากขยะชุมชนที่ อุณหภูมิไฟโรไอลีซิส พนวจผลิตภัณฑ์ของพลาสติกจากการไฟโรไอลีซิสเกิดໄโอ โครงการนอนในรูป แบบของพาราฟิน โอดิฟิน เป็นต้น ซึ่งไม่พบก๊าซจำพวก CO CO₂ และ N₂ และ/หรือ เกิดขึ้น น้อยมากดังนั้นจึงไม่สามารถนำผลการทดลองมาเปรียบเทียบกับเชื้อเพลิงเบื้องทั้งสามารถอนุมัติได้

รูป 4.34 ปริมาณการถลวยตัวของผลิตภัณฑ์ไฟโรไอลีซิสพลาสติกเหลือใช้ Demirbas (2004)

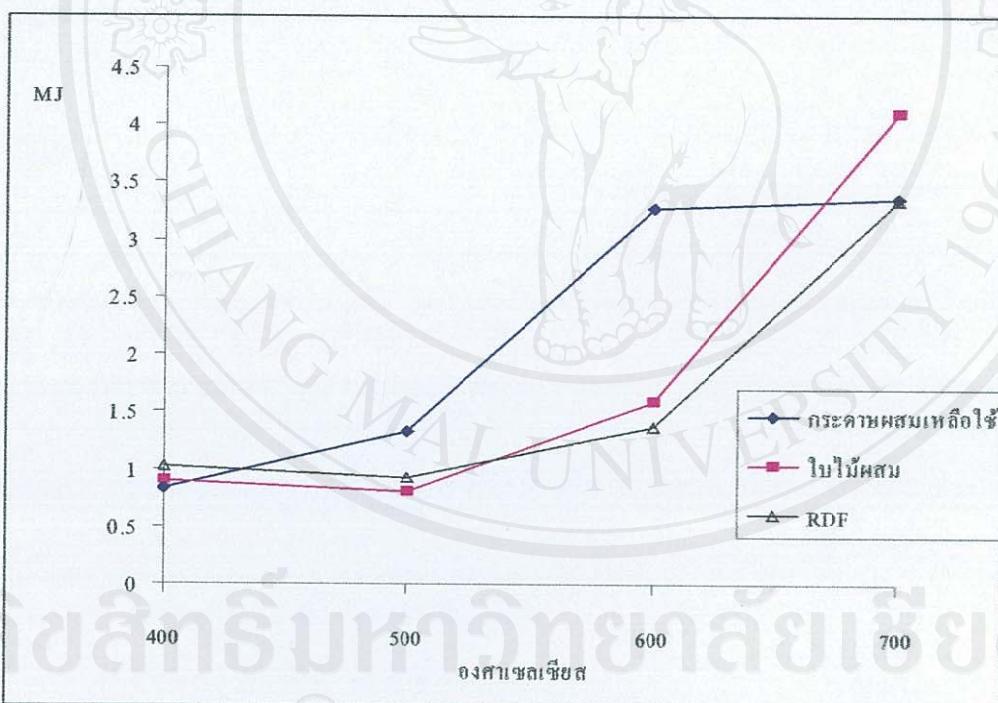
ตาราง 4.6 ปริมาณของผลิตภัณฑ์จากไฟโรไอลีซิสพลาสติกเหลือใช้ Demirbas (2004)

ตัวแปรองค์ประกอบของก๊าซ	พลาสติกเหลือใช้			
	402	452	527	603
พาราฟิน	32.5	31.4	31.1	33.2
โอดิฟิน	37.3	33.6	32.3	31.6
แนปทูลีน	20.7	21.5	23.0	22.7
อะโรมาติก	7.9	13.6	12.5	11.6
อื่นๆ	1.6	1.9	1.1	0.9

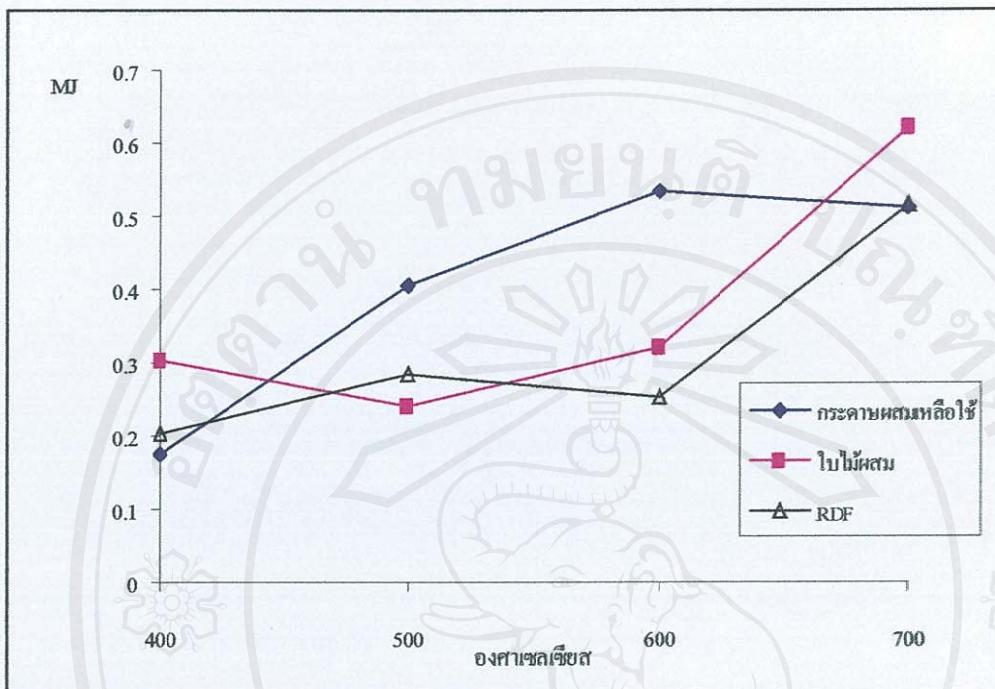
4.3.4 ค่าความร้อนจำเพาะของก๊าซที่เกิดขึ้นจากปฏิกิริยาไฟฟ์โรไอลดิก

จากการ 4.35 แสดงผลของค่าความร้อนของก๊าซได้จากคำนวณจากก๊าซ เช่น CH_4 , CO CO_2 เป็นต้นที่ได้จากการไฟฟ์โรไอลดิกเชือกเหล็กแข็ง พบว่าค่าความร้อนจำเพาะของกระดาษผสมเหลือใช้มีแนวโน้มมากขึ้นเมื่อมีการเพิ่มอุณหภูมิ และ มีค่ามากที่สุดที่ 600 องศาเซลเซียส ในไม่มีผสมเหลือใช้พบว่าค่าความร้อนจำเพาะของก๊าซมีแนวโน้มมากขึ้น เมื่อมีการทำการเพิ่มอุณหภูมิค่ามากที่สุดที่อุณหภูมิ 700 องศาเซลเซียส และ ขณะผสมพบว่าค่าความร้อนจำเพาะของก๊าซมีแนวโน้มมากขึ้น เมื่อมีการทำการเพิ่มอุณหภูมิ มีค่ามากที่สุดที่อุณหภูมิ 700 องศาเซลเซียส เช่นกัน

การเปรียบเทียบค่าความร้อนที่เกิดขึ้นพบว่าที่ อุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียส ขณะผสม มีค่าความร้อนมากที่สุด อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส กระดาษผสมเหลือใช้มีค่าความร้อนจำเพาะมากที่สุด อุณหภูมิ 600 องศาเซลเซียส กระดาษผสมเหลือใช้มีค่าความร้อนจำเพาะมากที่สุด และ ที่ อุณหภูมิ 700 องศาเซลเซียส ในไม่มีผสมเหลือใช้มีค่าความร้อนจำเพาะมากที่สุด

รูปที่ 4.35 แสดงค่าความร้อนของก๊าซของแต่ละอุณหภูมิไฟฟ์โรไอลดิก

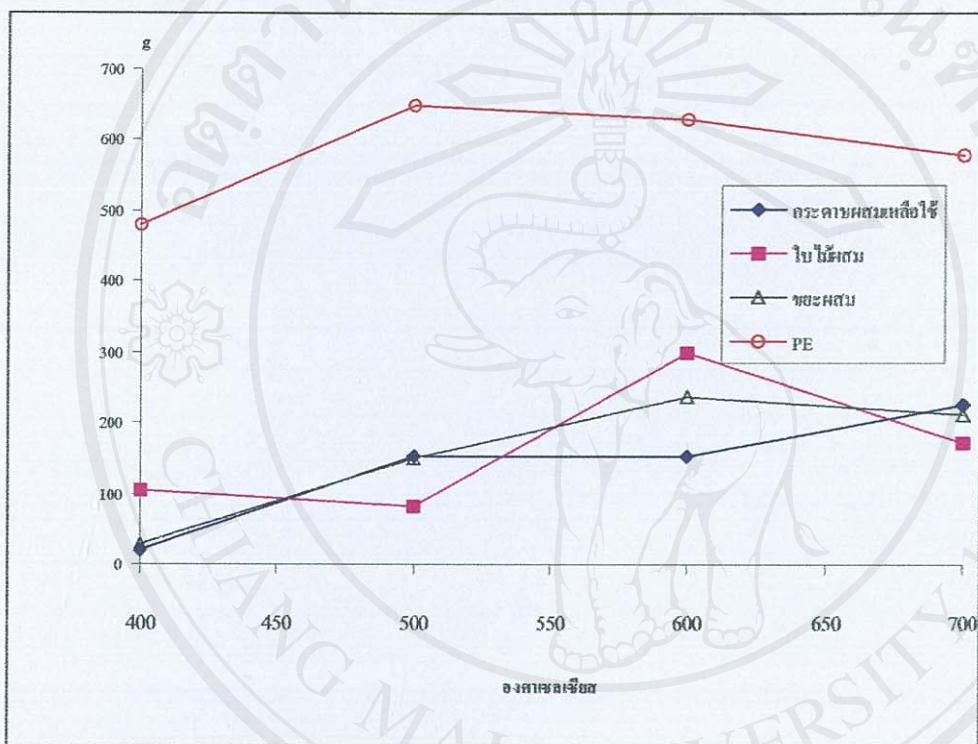
รูปที่ 4.35 แสดงค่าอึ๊กเซอร์จีของกําชีที่ได้จากการไฟฟ้าໄลด์ซีส พบร่วมค่าอึ๊กเซอร์จีของกระดาษผสมเหลือใช้ในแนวโน้มมากขึ้นเมื่อมีการเพิ่มอุณหภูมิ มีค่ามากที่สุดที่ 600 องศาเซลเซียส ในไม้ผลมเหลือใช้พบว่าค่าอึ๊กเซอร์จีของกําชีมีแนวโน้มมากขึ้น เมื่อทำการเพิ่มอุณหภูมิ มีค่ามากที่สุดที่อุณหภูมิ 700 องศาเซลเซียส และ ขยายผลพบว่าค่าอึ๊กเซอร์จีมีแนวโน้มมากขึ้น เมื่อทำการเพิ่มอุณหภูมิ มีค่ามากที่สุดที่อุณหภูมิ 700 องศาเซลเซียส เนื่องจาก

จากการ 4.35 แสดงผลของค่าอึ๊กเซอร์จีของกําชีที่ได้จากการไฟฟ้าໄลด์ซีส พบร่วมค่าอึ๊กเซอร์จีของกระดาษผสมเหลือใช้ในแนวโน้มมากขึ้นเมื่อมีการเพิ่มอุณหภูมิ มีค่ามากที่สุดที่ 600 องศาเซลเซียส ในไม้ผลมเหลือใช้พบว่าค่าอึ๊กเซอร์จีของกําชีมีแนวโน้มมากขึ้น เมื่อทำการเพิ่มอุณหภูมิ มีค่ามากที่สุดที่อุณหภูมิ 700 องศาเซลเซียส และ ขยายผลพบว่าค่าอึ๊กเซอร์จีมีแนวโน้มมากขึ้น เมื่อทำการเพิ่มอุณหภูมิ มีค่ามากที่สุดที่อุณหภูมิ 700 องศาเซลเซียส เนื่องจาก

การเปรียบเทียบค่าอึ๊กเซอร์จีที่เกิดขึ้นพบว่าที่ อุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียส ในไม้ มีค่าอึ๊กเซอร์จีที่สุด อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส กระดาษผสมเหลือใช้มีค่าอึ๊กเซอร์จีมากที่สุด อุณหภูมิ 600 องศาเซลเซียส กระดาษผสมเหลือใช้มีค่าอึ๊กเซอร์จีมากที่สุด และ ที่ อุณหภูมิ 700 องศาเซลเซียส ในไม้ผลมเหลือใช้มีค่าอึ๊กเซอร์จีมากที่สุด

4.3.5 ปริมาณของน้ำมันดิน

จากราฟ 4.37 แสดงปริมาณการเกิดน้ำมันดินแสดงผลน้ำมันดินที่ได้จากการไฟโรไอลซีส พบว่ากระดาษผสมเหลือใช้มีแนวโน้มมากขึ้นเมื่อการเพิ่มอุณหภูมิ มีค่ามากที่สุดที่ 700 องศาเซลเซียส ใบไม้ผสมเหลือใช้พบว่ามีแนวโน้มมากขึ้น เมื่อทำการเพิ่มอุณหภูมนิมีค่ามากที่สุดที่ อุณหภูมิ 600 องศาเซลเซียส เริ่มนิมแนวโน้มลดลงและ ขยะผสมพบว่ามีแนวโน้มมากขึ้น เมื่อทำการเพิ่มอุณหภูมนิมีค่ามากที่สุดที่อุณหภูมิ 700 องศาเซลเซียส เช่นกัน

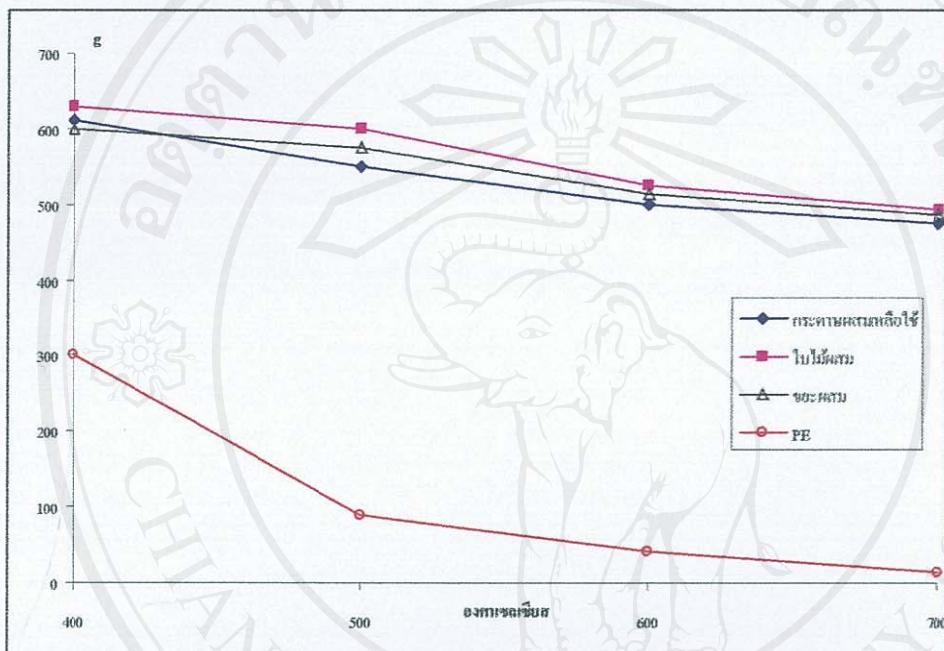

รูปที่ 4.37 ปริมาณการเกิดน้ำมันดินของอุณหภูมิไฟโรไอลซีส

การเปรียบเทียบเทียบน้ำมันดินที่เกิดขึ้นพบว่าที่ อุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียส ใบไม้มีน้ำมันดินมากที่สุด อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส กระดาษผสมเหลือใช้มีน้ำมันดินมากที่สุด อุณหภูมิ 600 องศาเซลเซียส ใบไม้ผสมเหลือใช้มีค่ามากที่สุด และ ที่อุณหภูมิ 700 องศาเซลเซียส กระดาษผสมเหลือใช้มีค่ามากที่สุด

4.3.6 ปริมาณของถ่านชาร์

จากถ่านชาร์ที่ก่อตัวถึงในหัวข้อก่อนหน้านี้มีความหมายของถ่านชาร์ คือ การที่ประกอบด้วยคาร์บอนคงตัวจำนวนมากเนื่องจากการเคลื่อนที่ของสารระเหยออกจากเชื้อเพลิงจนกระทั่งไม่สามารถเคลื่อนที่ออกเชื้อเพลิงได้อีก จากการทดสอบกระดาษพลาสติกเหลือใช้ ใบไม้ และขยะผสมดังนี้

รูปที่ 4.38 ปริมาณการถ่านชาร์ของอุณหภูมิไฟโรไโลซีส

กราฟ 4.38 แสดงปริมาณการเกิดถ่านชาร์ที่ได้จากการไฟโรไโลซีส พบร้ากระดาษพลาสติกเหลือใช้ ใบไม้สักเหลือใช้ และ ขยะหมักมีแนวโน้มลดลงขึ้นเมื่อมีการเพิ่มอุณหภูมิ มีแนวโน้มลดลงอย่างเร็วช่วงอุณหภูมิ 400 ถึง 600 องศาเซลเซียส หลังจากนั้นเริ่มน้อยลงที่

การเปรียบเทียบถ่านชาร์ที่เกิดขึ้นพบว่าที่ทุกช่วงอุณหภูมิใบไม้มีถ่านชาร์มากที่สุด อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส กระดาษพลาสติกเหลือใช้มีถ่านชาร์น้อยที่สุด

4.5 การสมดุลด้านพลังงาน

การวิเคราะห์จากข้อที่หนึ่งของกฎเทอร์โม ไดนามิกส์ด้านพลังงานเชื้อเพลิงค่าพลังงานของประสิทธิภาพของการสูญเสียพลังงานกระบวนการไฟฟ้า ไฟฟ้า กระแสไฟฟ้า ให้ทำการคำนวณหาค่าพลังงานของเชื้อเพลิงเบ็ง และ พลังงานที่ได้จากการคำนวณหาค่าพลังงานของเชื้อเพลิงเบ็ง แล้ว พลังงานที่ได้จากการคำนวณหาค่าพลังงานของเชื้อเพลิงเบ็ง เป็นต้นจากตาราง สมดุลมวลสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 4.9 ดังนี้

ตารางที่ 4.9 การสมดุลด้านพลังงานของเชื้อเพลิง

ชนิดเชื้อเพลิงเบ็ง	พลังงานเชื้อเพลิงเบ็ง (MJ)	อุณหภูมิ	พลังงานออก (MJ)	ประสิทธิภาพ ด้านพลังงานของเชื้อเพลิง η_{fuel}
กระดาษผสมเหลือใช้	7.495	400	4.364	58.24
		500	5.371	71.67
		600	5.988	79.98
		700	6.307	84.18
ใบไม้ผสมเหลือใช้	7.913	400	6.125	77.44
		500	5.339	67.48
		600	7.751	97.96
		700	7.14	93.72
ขยะผสม	10.126	400	8.463	83.60
		500	6.33	80.72
		600	9.82	96.94
		700	8.493	90.84

จากตารางสามารถแสดงถึงค่าพลังงานของเชื้อเพลิงเบ็งแต่ละชนิด และ พลังงานที่ได้จากการคำนวณ นำมันคืน และ ถ่านชาร์ โดยที่กระดาษผสมเหลือใช้มีค่าพลังงานส่งออกเริ่มที่ 4.364 MJ มีแนวโน้มของพลังงานมากขึ้น ใบไม้ผสมเหลือใช้มีพลังงานเริ่มต้นที่ 6.125 MJ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจนถึง 7.751 MJ จึงมีค่าลดลง และ ขยะผสมมีการใช้พลังงานเริ่มต้นที่ 8.468 MJ มีแนวโน้มพลังงานเพิ่มขึ้นจนถึง 9.82 จึงมีค่าลดลง

การเปรียบเทียบพลังงานเบ้า และ พลังงานออกพบว่าที่อุณหภูมิ 400 และ 500 องศาเซลเซียส พบว่าใบขยะผสมเหลือใช้มีค่าประสิทธิภาพของเชื้อเพลิงมากที่สุดที่ อุณหภูมิ 600 และ 800 องศาเซลเซียส พบว่าใบไม้ผสมเหลือใช้มีค่าประสิทธิภาพของเชื้อเพลิงมากที่สุด

การเปรียบเทียบค้านพลังงาน และ ค้านເອົກເຊ່ອຮົງຂອງເຫຼື່ອເພີ້ງ ດ້ານພລັງຈານແສດງຄິງປະມາຍພລັງຈານເຫຼື່ອເພີ້ງທີ່ເກີດຈຶ່ນ ແລະ ດ້ານເອົກເຊ່ອຮົງແສດງຄິງຄຸນກາພາວອງຂອງພລັງຈານທີ່ສາມາຮັນນຳໄປໃຊ້ໄດ້ສູງສຸດ

ປະຕິທີກາພດ້ານພລັງຈານໄຟສາມາຮັນປະຕິກາພາວອງເຫຼື່ອເພີ້ງໄດ້ສິງ 100 ເປົ້ອຮັນຕໍ່ເນື່ອງຈາກມີການສູງສີເຫຼື່ອພລັງຈານໄອນ້າໃນກ້າສ ກາເພາໄໝມໄມ່ສົມບູຽນໆຂອງເຫຼື່ອເພີ້ງ ແລະ ດ້ານປະຕິທີພດຂອງເຫຼື່ອນີ້ຄ່ານ້ອຍກວ່າປະຕິກາພາວອງພລັງຈານແນ້ອງຈາກມີການສູງສີເຫຼື່ອຮົງຈີໃຫ້ແກ່ຮັບປັບເພີ້ມຈຶ່ນ ແລະ ເອົກເຊ່ອຮົງນີ້ໄຟສາມາຮັນຢືນກັນໄດ້ສິ່ງເຮັກວ່າສກວະຕາຍ

ຄິດສິກຮັນຫາວິທຍາລັຍເຊີຍໂໃຫ້
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved